USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **P. K.**, zast. Mgr. et Mgr. Jánem Procházkou, advokátem, se sídlem Václavské náměstí 846/1, Praha 1, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství,** se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 3. 2017, č. j. 15225/17/5300-211444-700333, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 7. 2. 2018, č. j. 50 Af 18/2017 – 26,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce Mgr. et Mgr. Jána Procházky, advokáta, se sídlem Václavské náměstí 846/1, Praha 1.

Odůvodnění:

[1] Krajský soud v Českých Budějovicích rozsudkem ze dne 7. 2. 2018, č. j. 50 Af 18/2017 – 26, zamítl žalobu, v níž se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro Jihočeský kraj ze dne 14. 3. 2016, č. j. 441172/16/2201-52522-307000, jímž byla žalobci doměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období 4. čtvrtletí roku 2010 ve výši 485.788 Kč a současně byla žalobci uložena povinnost uhradit penále z doměřené daně ve výši 97.157 Kč.

[2] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) dne 21. 3. 2018 blanketní kasační stížnost, v níž pouze uvedl, že brojí proti výroku I. shora uvedeného rozsudku krajského soudu.

[3] Nejvyšší správní soud stěžovatele výrokem II. usnesení ze dne 23. 3. 2018, č. j. 4 Afs 90/2018 – 13, vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, že uvede, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů napadá rozsudek krajského soudu a poučil stěžovatele, že nebude-li kasační stížnost

ve stanovené lhůtě doplněna, Nejvyšší správní soud ji odmítne podle ustanovení § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Toto usnesení Nejvyššího správního soudu bylo dle údajů na doručence doručeno zástupci stěžovatele do jeho datové schránky dne 29. 3. 2018. Lhůta k doplnění kasační stížnosti v délce jednoho měsíce tak počala běžet dne 30. 3. 2018 a uplynula v pondělí dne 30. 4. 2018. Dne 29. 4. 2018, na který připadl konec lhůty, totiž byla neděle. Posledním dnem lhůty tak byl následující pracovní den (§ 40 odst. 3 s. ř. s.). Zástupce stěžovatele však na výzvu k doplnění kasační stížnosti žádným způsobem nereagoval. Kasační stížnost tudíž stále nesplňuje náležitosti předepsané v § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 s. ř. s.

[5] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. „[k]*romě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně*“. Podle odst. 3 téhož ustanovení „[n]*emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc*“.

[6] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. „[p]*ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen*“.

[7] Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu nebyly odstraněny, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40, č. 6/2003 Sb. NSS). Stejně tak je tomu i v nyní posuzované věci. Stěžovatel neuvedl nic konkrétního proti postupu či rozsudku krajského soudu. Tvrzení stěžovatele obsažená v kasační stížnosti jsou natolik obecná, že z kasační stížnosti nevyplývá, jakých konkrétních pochybení se krajský soud podle stěžovatele dopustil (ať již ve smyslu vad řízení, či v právním závěru). Sám stěžovatel ostatně v kasační stížnosti uvádí, že kasační stížnost doplní, avšak v zákonné lhůtě tak neučinil ani přes výzvu soudu. Takto formulovanou kasační stížnost, která je mimořádným opravným prostředkem, považuje zdejší soud za nedostačující ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s.

[8] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že ačkoliv stěžovatele řádně vyzval k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a současně ho poučil o následcích nerespektování této výzvy, vytýkané vady stěžovatel ve stanovené lhůtě neodstranil. Vzhledem k tomu, že potřebné důvody stěžovatel nedoplnil, nebyly splněny podmínky ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. pro projednání kasační stížnosti. Za této procesní situace Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl, neboť nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

[10] Podle § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích"), „[b]*yl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek*". Podle odst. 5 téhož ustanovení „[v] *řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje soud obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé*".

[11] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v projednávané věci jsou naplněny zákonné podmínky pro vrácení zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Zástupce stěžovatele uhradil soudní poplatek převodem z účtu ke dni 22. 3. 2018. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla odmítnuta, aniž by bylo vydáno rozhodnutí o věci samé, byly naplněny podmínky pro vrácení soudního poplatku zaplaceného stěžovatelem, jak jsou vymezeny v § 10 odst. 3 věta třetí ve spojení s odst. 5 zákona o soudních poplatcích.

[12] Na základě výše uvedených důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že se stěžovateli vrací zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Tento mu bude v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám Mgr. et Mgr. Jána Procházky, advokáta, se sídlem Václavské náměstí 846/1, Praha 1.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. května 2018

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu